

אודות המספד המרטיט מלפני שבועיים...

לפני שבועיים הזדעזעה ארץ ישראל על ת"ק פרסה על ת"ק פרסה בעקבות אותו הספד מרטיט שנשמע מפי הגאון ר' מאיר טוביה שליט"א מול מיטת בתו... זאת לאחר טרגדיה כפולה מפטירת אשתו בשנה זו... הקידוש שם שמים העצום והחזיק הנורא שההספד הזה עשה... אין לתאר ואין לשער... מי יודע איזה רעש עצום זה עשה בשמים...

ובכן על מה שנאמר שם אין מה להוסיף... זה בגדר "כל המוסיף גורע..."

אבל אני רוצה לדבר על התחושות מסביב... כשאני שמעתי את ההספד הזה זה כמוכן עשה עלי רושם אדיר כמו כולם... חיזוק עצום!! אבל אחרי הכל. הרגשתי שמהו חסום לי... משהו פה גדול עלי... הרגשתי קושי מסוים לפרק את זה לחיים שלי... הרגשתי שמהו מסתבך לי... ואז יצא לי לברר עם כמה אנשים על זה וראיתי שגם להם משהו שמה הסתבך...

וזה פתאום קלטתי איפה אני נתקע!!!

כשמעתי את ההספד הזה... מה היתה התחושה הראשונה שלי?? (ומסתמא של כל אחד) אוה... אני... **אני מקנא!!!** כן... קנאת סופרים... תראה איזה מדרגה של קרבת ה'... איזו גדלות... אבא שכול שמסוגל לעמוד מול מתו שמוטל לפניו ולהגיד תודה לה'... איזו אצילות... **קנאת סופרים!!!** אבל בשביר שניה הבא... פתאום תפסתי את עצמי... מה... אני מקנא?? מה פתאום... מה פתאום... קבל ביטול!!! אני לא מקנא בכלל בכלל... מיהו מקנא ביהודי ששיכל את אשתו ואת בתו בשנה אחת...?? מיהו רוצה להחליף איתו?? לא... סליחה... טעות! לא מקנא!!! אבל תכל'ס... אני כן מקנא... תכל'ס... אני כן רואה פה שיעור קומה עצום באהבת ה' ש... שזה גדול!!!! ואני משתוקק למדרגה הזו...

אבל לא!! או ואבוי... לא מקנא... ה' ישמור... מה פתאום... חס וחלילה...

בקיצור: קלטתי!!! פה!! התסבכות שלי... ושל חברים שלי...

מצד אחד אנחנו מאוד מאוד מתחזקים ונשאבים כמו אבן שואבת לרוממות הזו... אבל מצד שני הסיטואציה כ"כ כאובה שאתה נרתע ומפחד להתחזק מכזה דבר... איך מיהו אמר לי?? הפשתי הזה מכה רק על קנקנים חזקים... אני מפחד להיות קנקן חזק... לא רוצה שהוא יכה עלי... **אין מסדרים את זה בראש??** זו כמוכן שאלה כללית...

העניין הוא כך:

אתן לך דוגמא: כבר לפני הרבה שנים ארה"ב נהייתה מעצמה גרעינית! וכמוכן... איפה זה הגיע לידי ביטוי לעיני כל?? במלחמת עולם השניה שארה"ב נגררה בעל כרחה למלחמה מול יפן... ועמדה מול שוקת שבורה... ולא היתה לארה"ב ברירה והיא נאלצה לזרוק שתי פצצות אטום על יפן... **ומאז!!!** ישנם שתי מדינות שקינאו בארצות הברית והחליטו שגם הן רוצות לפתח פצצה אטומית... מי הן?? **ישראל ו-איראן** והנה לישראל דווקא הירשו לייצר פצצה אטומית... אתם רוצים?? בבקשה... תעשו... ולישראל באמת יש פצצת אטום...

לעומת זאת לאירן?? משום מה לא הירשו ונכון לעכשיו עדיין לא מרשים...

למה?? מה ההבדל בין ישראל לאירן?? הרי שתיהן בסה"כ התקנאו בארה"ב... אז למה לישראל מסכימים ולאיראן לא?

התשובה היא: שיש הבדל מאוד מאוד "קטן" בין ישראל לאיראן...

ישראל מקנאה בארה"ב... מה ישראל מקנאה?? כמו שלארה"ב יש פצצה גרעינית... גם אני רוצה **שיהיה לי!!! שיהיה לי!!!** אבל אצל איראן הקנאה היא טיפ טיפה שונה... כמו שארה"ב **שיגרה** פצצה גרעינית... גם אני רוצה **לשגר** פצצה אטומית... **הופה!!! זה... זה לא בא בחשבון!!!** אירן רוצה פצצה גרעינית בשביל לעשות בה שימוש... **זה... זה לא!!!**

תבין: ישראל מקנאה בארה"ב על זה **שיש לה** פצצה גרעינית... אני מקנאה בעוצמה הזו... גם אני צריכה את העוצמה הזו!!! צריכה את הכח ואת המאזן אימה הזה שנקרא פצצת אטום!!! אבל ישראל ממש ממש לא מקנאה בארה"ב על זה שהיא **נאלצה לשגר** פצצה גרעינית... ולמה?? כי בשביל לשגר פצצת אטום צריך שתהיה סיטואציה מאוד מאוד כאובה וטרגית... צריך שיקרה משהו איום ונורא בסדר גודל של מלחמת עולם השניה... ורק אז נאלצים לשגר פצצת אטום... מדינת ישראל ממש לא מקנאה בסיטואציה הזו... וממש ממש לא מאחלת לעצמה להיגרר לכזו סיטואציה כאובה שתאלץ אותה לעשות שימוש בנשק הבלתי קונבנציונלי הזה... רק מה? ישראל כן רוצה **שיהיה לה** את זה!!! שיהיה לה את העוצמה הזו!!! **הבנת?? על אותו משקל:**

אהבת ה' זו מעצמה גרעינית!!! אהבת ה' זה משהו שיהודי עובד עליה... מטפח אותה מאפס... בונה אותה ומבסס אותה מעוד יום ועוד יום... מעבה ומעצים אותה כל הזמן... משקה ומשקיע באהבת ה' בלי סוף... מי שבאמת משקיע באהבת ה' זוכה לפתח בעצם האישיות שלו מעצמה אטומית של אהבת ה'... **וכולנו מקנאים בו!!!** על מה?? על זה **שיש לו** את זה!!! **שיש לו** את המעצמה האטומית הזו של אהבת ה'!!!

אבל לשגר אותה?? חס ושלום!!!

אף אחד מאיתנו לא מאחל לו לשגר אותה... כי בשביל לשגר פצצת אטום צריך שתהיה סיטואציה מאוד כואבת של שוד ושבר שאין ברירה אלא לעשות שימוש בכזה נשק כבד... כשאנחנו שומעים את ההספד הנורא הזה... מה שומעים פה?? שומעים פה שיגור של פצצה אטומית של אהבת ה'!!! בשיגור עצמו אנחנו לא מקנאים!!! מפגן כזה עוצמתי של אהבה זה בדרך כלל מגיע בסיטואציה כאובה מאד ובלתי נמנעת ברקע של בית ההלוויות שמגר... בשיגור של הפצצה אנחנו לא מקנאים... אנחנו כן מקנאים בעצם זה **שיש לו** כזו מעצמה גרעינית... **זו הקנאה!!!** אנחנו גם רוצים כזו אהבת ה'... אנחנו גם רוצים לפתח כזו עוצמה של אהבת ה'... ולפתח כזו אהבת ה'... **זה בידינו!!!**

ואת זה עושים דווקא לא בבית ההלוויות שמגר... ודווקא לא בסיטואציות טרגדיות מזעזעות של "תכפו אבליו" רח"ל... אדרבה... זה נעשה ביום יום... אם הגאון ר' מאיר טוביה פולק שליט"א (שאב: גילוי נאות: לשואלים: אני לא קרוב משפחה... אבל זכיתי לקבל ממנו ומאד מאד להתחבר לגישה ולסגנון היחודי...) אם הוא פיתח כזו מעצמה של אהבת ה'... זה דווקא הגיע לו מהסיטואציות הכי מוכרות לנו... מהעוד בוקר שמתחמק ליהמשיך לישון... **אני שלך!! הכל שלך!!! אתה מנשים אותנו!!!** אני קם למענו יתברך!! אני רוצה לתת לו יתברך תפילת שחרית מכובדת!!! זה מגיע מהעוד יום של סגר... שאאוף... איזה באסא... ה' שונא אותי... לכן הוא דופק לי את כל התכניות... אבל לא!! מי שמפתח מעצמה של אהבת ה'... לוקח את הסיטואציות המוכרות האלו ומתרגם אותם לאהבה... ה'... **אתה טוב... אתה מתוק... אתה אוהב אותי...** אם עשית סגר זה הכי טוב!!! ואני מאמין שאתה

הכי טוב...

לא!! המשפטים האלו לא נולדו בבית ההלוויות שמגר... חשוב להדגיש: הם נולדו אי שם ביום יום... בכל מיני סיטואציות המוכרות לי ולך שגם אני הקטן מסוגל לנשום נשימה עמוקה ובמקום להתלונן ולהתמרמר... להבין שה' טוב וה' מתוק ומה שהוא עושה הכי טוב... מי ששם... ביום יום מפתח את אהבת ה'... יום אחד זה מתעבה וגודל עד שהוא מגיע למעצמה של אהבה!! במעצמה הזו אנחנו מקנאים... אנחנו כואבים את הסיטואציה של השיגור... לא מאחלים לאף אחד כזה שיגור... אבל בהחלט מקנאים ובודאי מאחלים לכל אחד ואחד מאיתנו לבנות את זה... **וזה בנה כאן!!! כאן ועכשיו!!!** תסתכל מימנה ושמאלה ותנסה להיזכר על מה התעצבנת לפני חמש דקות... תנסה להיזכר על מה התלוננת לפני חצי שעה ואמרת אאוף החיים האלו... אאוף הבית הזה... והרי בינינו... בשורה התחתונה על מה אמרת אוף... על מי?? על הנתונים שאבא שבשמים לא נתן לי בדיק בדיק בדיוק מה שאני רוצה... **אז הנה!! פה!!!** פה נמצא הכור האטומי של אהבת ה'!! פה עובדים על זה!! מול הרגעים האלו... פה מעבים ומשקים את הנכונות לתת לה' כתר מלכות... בזה מפתחים אהבה... להבין שהכל שלו... ואני שלו יתברך...

בינינו... אם נרצה להגדיר במילה אחת מה עברנו בשנה האחרונה... מיהו הגדיר לי את זה: **עברנו טירונות!!!**

מיהו פעם יתאר לי איך נראה טירונות בצבא- שלא נדע... חייל מגיע לצבא ועל היום הראשון המפקד נוחת עליו... 'מינה... שמאלה... לך קדימה... הגעת??' תחזור... כעת תעמוד... שב... תרוץ... רצת?? סטופ!! עצור!!! תמשיך לרוץ... שב... בא... עוד שמונה דקות אתה צריך להיות שם ושם... בקצור: כל היום אתה חי על פקודות!!! ואאוף... די... לא בא לי... תן לי לחיות... תן לי לנוח... מה אתה רוצה מהחיים שלי???

אז בצבא היעד של הטיירות זה בשביל לרצות לך את האופי... כדי לעשות ממך חייל אמיתי!! חייל אמיתי זה אדם שמתרגל לקבל פקודות... זה טירונות נוסח הצבא!!! **אבל כשה' מעביר אותנו טירונות??**

כאן אדרבה... זה לא בשביל לרצות לנו את האופי... **ההיפך הנגור!!** כאן זה בשביל לייצר באישיות שלנו **כלי של קבלת עול מלכות שמים!!** של אהבת ה'!! זה מה שקרה לנו השנה הזו... הגיע סוף חודש אדר... ה' פתאום התחיל לירות עלינו צרור של פקודות... צא מהבית מדרש... לך הבייתת... מנייני מרפסות... אלכו'ל... (זוכרים אותו??) אתה יוצא מהבית?? מסיכה!!! למה?? ככה... כך גזרה חכמת! רגע... ולבית מדרש? לא!!! לבית הכנסת?? לא!!! למה לא?? כי כך החלטתי!!! פקודה!!

תכנס לבידוד... יצאת?? תכנס שוב... יצאת?? מתברר שאתה מאומת וכן הלאה וכן הלאה... כל אחד והתסריטים שהוא עבר בקורונה הזו...

בקיצור: אנחנו נוהגים ברכב בלי לדעת מה מי לאן מתי... והקב"ה עומד כביכול מאחורנו ונותן לנו פקודות מימנה... שמאלה... עצור... רד... תחזור... אחורה... פרסה... ומעתה: האם אתה מוכן לקבל את זה באהבה ולהמליך את ה' מתוך הבנה שאם זה רצונך יתברך אז אני איתך באהבה... או שאתה רוצה להתמרד ולכוין את התנועה במקומו?? **שתבין: פה זה לא צבא!!!** צבא אם תתמרד אתה נכנס לכלא שיש... (בצבא אתה אוהב את עצמך... לא כדאי לך להסתבך) אבל כשיש לך עסק עם רבש"ע... כאן זכותך... אם תתמרד ותתעצבן... אבא שבשמים מאפשר לך... זכותך לא לאהוב... אבל ה' הפסיד בן אוהב!!!

השנה ה' הזמין מאיתנו אהבה... המון המון אהבה... ה' העמיד אותנו באופן מוצהר וברור מול כל מיני פקודות ש... שהאם אתה מוכן לקבל אותי בשמחה או לא?? תחליט!!! **ושם!!!** בכל הסגרים והמסיכות וההגבלות וההנחיות... שם!! שם יש לנו הזדמנות להשקיע ולהעצים את הכור האטומי הזה של אהבת ה'... מול כל הפיצ'פקס האלו שהרבש"ע לא סידר את הכל לגמרי לפי החליל שלי וזה לא לגמרי מתאים לי... **וכאן אבא יקרה!!! אבא מתוק!! לא לקחת לי כלום... הכל שלך...** כאן נולדו המשפטים האלו... כאן מייצרים ומפתחים את זה... **וזה לא מאחור!!!** אנחנו עדיין בעיצומה של בניית הכור הזה... לכל אחד מאיתנו יש את הנתונים המסימים שלו שאנחנו גוררים את הרגלים עם פנים נפולות וממורמרים ומרגישים כאילו אני פה במרכז והרבש"ע אמור לסדר לי את החיים... וכשהרבש"ע מנסה לשנות מהמסלול שאני החלטתי אני כועס... מתמרמר... מתלונן... וכאן המקום לקבל החלטה!! זהו רבש"ע...

אני מתחיל כעת לייצר אהבה!!! לייצר את המעצמה האדירה הזו שנקראת אהבת ה'!! הכל שלך... אני שלך... אני רוצה להמליך אותך בזה שאני מקבל אותך... כן רבש"ע... הנני!!! ואל תדאג... כשיהודי אומר הנני לקב"ה הקב"ה לא מגלגל את כל הצרות... לא!! יש כזה יצר הרע שמזהיר אותנו... אל תעז ליהיות צדיק... אתה עלול לסבול מזה... חס ושלום!!! זה ההיפך הגמור... אתה מבין לבד שזו גישה מרושעת... זו גישה שהופכת את עבודת ה' לדבר שמייצר צרות... עפ"ל...)

אם תגיד לקב"ה הנני!!! הדבר היחיד שיקרה פה שמגיע לקב"ה מזל טוב... יש לו כלה!!! יש לו בן זוג שמוכן לקבל אותנו... ש-מה זה אומר?? שאם עד היום היו לך קשיים והתעצבנות והתמרמרות וכל היום האשמת את כל העולם ונכנסת למיטה... אז מעכשיו אתה תקח את אותם קשיים ופשוט תתרגם אותם למכרה זהב של קבלת עול מלכות שמים!! ה' תודה!!! אני איתך... אם רצונך שיהיה סגר... אז אני איתך... בשמחה... חוץ מאיכות חיים אין פה שום הקרבה!!! ואז... כשמתרגלים לתת לה' להמליך את ה'... לקבל אותנו... כאן מתחילה להתפתח מעצמה של אהבת ה'... שה' יעזור והיא אף פעם לא תצטרך לצאת לשיגור... אבל לכה"פ שיהיה לנו את זה!!! שיהיה לנו את העוצמה הזו... שנוכל להגיד לה' אבא מתוק הכל שלך- שנוכל להגיד את זה עכשיו מול החסר הנקודתי שיש לי עכשיו... מול המשאלת לב הנקודתית שחסרה לי ועם קצת התבוננות אני יכול לתת את זה לה'... להודות לו ולהגיד לו אבא מתוק לא לקחת לי כלום! פה זה מתפתח... כאן זה קורה... כאן ועכשיו... כן... אנחנו מקנאים... קנאה צורבת... ואנחנו יוצאים לדרך!!! כאן ועכשיו!!!